

at der er stiftet Sol og Vind lige ved den Bestemmelse, som blev indført i Folketinget ved 3dje Behandling, saa tager den ærede Minister fejl. Den ærede Minister glemmer ganske, at toldpligtige Varer, som forblive her i Landet, eller som udføres herfra, slippe ikke fri for Havneafgift i den gamle Havn, men slippe i hvert Fald derfor i den nye Havn — den Sag er saa klar som nogen. Men det, som er betegnende ved denne Situation, er det, at den ærede Minister nu en Gang ikke er Rødmaud og ikke har Kærlighed for den ringe Differens, som udgør Røbmandens hele Fortjeneste. Han betegner det som Bagateller, at der skal betales 30 Ore pr. Registrerton og mener at have Autoritet for sig i saa Henseende. Jeg gaad hørt den Autoritet, som turde paastaa det offentlig, det er ikke nogen kommerciel Autoritet, han vil i alt Fald hurtig miste Karakteren af at være Autoritet, hvis han vovede at sige noget slikt offentlig. Det kan være, at der er andre Momenter, som spille nok saa stor en Rolle som de 30 Ore; det at, ceteris paribus, naar de to ere lige stillede i øvrigt, denne Forskel af 30 Ore pr. Registrerton skulde være uden Betydning, det er der ikke rigtig Mening i. Jeg har ikke sagt, at Jærnbaner ikke vare nødvendige for Frihavnen, saaledes som man havde tænkt sig, men jeg har sagt, at Jærnbaner vare unødvendige for Frihavnen, naar man kun anlægger den for Frihavnstankens Skyld, naar man anlægger den for Manipulationer og Behandling af Frihavnen særlig uvedkommende Varer som Korn, Klib o. s. v.; i saa Tilfælde er det fuldstændig unødvendigt at have Jærnbaner, men hvis den alt-saa anlægges kun for toldpligtige Varers Skyld, er Jærnbanen oversflødig, og det vil kunne godtgøres. Jeg har ikke sagt, at det i og for sig var ueheldigt, at der var en Forbindelse mellem Frihavnen og Toldboden, men jeg har sagt, at det er en Forbindelse, som ikke staar i Forhold til den Beføstning, som den vil medføre paa Grund af den dækkede Jærnbane. Jeg skal ikke komme længere ind paa at omtale Omladningsgods. Jeg erkender, at det ikke er mig muligt at gøre den højtærede Minister Forholdet klart paa dette Punkt, og jeg er bange for, at det ogsaa vil gaa mig saaledes overfor det øvrige Ting. Ved Omladningsgods maa fornuftigvis betegnes Gods, som gaar fra et Skib til et andet; jeg veed godt, at man kan udstrække Begrebet videre, og det har man gjort, men man kan ikke udstrække det til at betyde al Ting. Men den Mand, som forlanger, at hans Gods skal behandles som Omladningsgods, skal, før det bliver ladet,

afgive Deklaration om, at han agter at udføre det, og først naar han udfører det, og Toldvæsenet har kunnet konstatere, at det er det Gods, som han har sigtet til, først da faar han den Fordel, som er forbunden med, at det er Omladningsgods. Der er en meget stor Begunstigelse i Sammenligning med den gamle Havn i saa Henseende; thi det Gods, som udføres fra Frihavnen uden Hensyn til, om det har ligget der i 14 Dage eller 14 Aar, er altsammen frit for Toldafgift.

Men hvad der ligger bagved min Ansættelse er dette: Hvorfor skal Frihavnen begunstiges fremfor den gamle Havn; der er ikke fremført noget Motiv til at gøre det, der er ikke nogen Grund til ikke ligesaa vel at sige, at i Frihavnen som i den gamle Havn skulde Varerne betale for Indgaaende 30 Ore pr. Registrerton, og der er ikke anført nogen Grund, hvorfor Havnene ikke skulde stilles lise. Gør man det, saa stifter man Sol og Vind lige mellem Parterne, og saa har jeg ikke et Ord at sige om den Sag. Men den kunstige Opstilling, som man har gjort der, og som tydelig nok den højtærede Minister ikke forstod Virkningen af, den vil fremkalde den Virkning, som jeg har paastaet, og det er noget, som ingen handelskyndig vil bestride Rigtigheden af. Det er ikke ligeahldigt, om man lægger en lille Afgift, f. Eks. Bompengge, paa en Trafikvej. Lad os sætte, at man har 2 Kroer ved samme Vej, som bægge ere lige gode og lige billige i enhver Henseende, men man lægger en Afgift af 25 Ore paa den ene, saa vil jeg spørge om, om ikke hele Trafikken gaar til den anden Kro, saaledes at den første vil blive ødelagt, men det er jo netop det samme, som man gør her overfor den gamle Havn, naar man siger, at det er en ren Bagatel, og at man bare skal lade den ødelægges og ligge hen, saa mærker man ikke mere til Svien, saa er det forbi. Jeg vil ikke hævde for mig Eneret paa Sagkundskab i dette Spørgsmaal, men den højtærede Minister har ikke anført sine Autoriteter, og jeg vil paa det bestemteste bestride, at de, som den højtærede Minister anser for Autoriteter, ere det; thi naar man læser det øverfladiske, urigtige og til Dels usande Tøjeri, de have fremkommet med i lange Spalter og i Aviserne og i Skrifter . . . .

Formanden: Jeg tror, at den ærede Taler gør Ret i at bruge mere moderate Ord.

Havald Hansen: Jeg tror, det maa være berettiget at tvivle om, at alle de Folk,